

Første Mosebok/Genesis/Bereshit

Parasha 5 Chayey Sarah (Saras liv)

[Kapittel 23](#)

[Kapittel 24](#)

[Kapittel 25](#)

Parashah 5 haftarah

[Første konge bok 1:1 – 1:31](#)

Parashah 5 brit cadashah

[Matteus Matittjaho kapittel 1:1 - 1:17](#)

[Matteus Matittjaho kapittel 8:19 - 8:22](#)

[Matteus Matittjaho kapittel 27:3 - 27:10](#)

[Lukas kapittel 9:57 - 9:62](#)

[Første korinterne kapittel 15:50 - 15:57](#)

Kapittel 23

¹ Sara levde i hundre og tjuesyv år. Dette var Saras leveår. ² Så døde Sara i Kirjat-Arba, det er Hevrån, i K'naans land, og Avraham kom for å sørge over Sara og gråte over henne. ³ Så sto Avraham opp og forlot sin døde, og han talte til Chets sønner og sa: ⁴ «Jeg er en fremmed og en innflytter blant dere. Gi meg en eiendom jeg kan ha til gravsted blant dere, så jeg kan begrave min døde et sted ute av syne.» ⁵ Chets sønner svarte Avraham og sa til ham: ⁶ «Hør på oss, min herre! Du er en Elåhims høvding blant oss. Du kan begrave din døde på det beste av gravstedene våre. Ingen av oss skal nekte deg gravstedet sitt; du skal få begrave din døde.»

⁷ Da sto Avraham opp og falt på kne for folket i landet, Chets sønner. ⁸ Han talte til dem og sa: «Hvis det er deres ønske at jeg begraver min døde et sted ute av syne, så hør på meg! Legg inn et godt ord for meg hos Efrån, Tzåchars sønn, ⁹ så han kan gi meg Makpelahulen, som er hans, og som ligger ved enden av jordeiendommen hans. La ham selge meg den for full pris, som en eiendom jeg kan ha til gravsted blant dere.»

¹⁰ Efrån bodde blant Hets sønner, og hetitten Efrån svarte Avraham, så Chets sønner, alle som kom inn gjennom byporten, hørte det, og han sa: ¹¹ «Nei, min herre, hør på meg! Jeg gir deg jordstykket og hulen som er på det. Jeg gir den til deg i nærvær av mitt folks sønner. Jeg gir den til deg. Begrav din døde!» ¹² Da falt Avraham på kne for folket i landet, ¹³ og han

talte til Efrån så folket i landet hørte det, og sa: «Hvis du vil gi meg den, så hør på meg! Jeg vil gi deg penger for jorden. Ta imot dem fra meg, så vil jeg begrave min døde der.»¹⁴ Efrån svarte Avraham og sa til ham:¹⁵ «Min herre, hør på meg! Landet er verd fire hundre sekel sølv. Hva er det mellom meg og deg? Begrav du din døde!»¹⁶ Avraham hørte på Efrån, og Avraham veide opp for Efrån så mye sølv som han hadde nevnt mens Chets sønner hørte på, fire hundre sekel sølv, etter den pengeverdien handelsmennene bruker.

¹⁷ Slik ble det bekreftet i nærvær av Chets sønner, i nærvær av alle som gikk inn gjennom byporten,¹⁸ at Efråns jord i Makpela, den som var rett overfor Mamre, jordstykket og hulen som var på det, og alle trærne som var innenfor grensene av jordstykket, ble overdratt til Avraham.

¹⁹ Etter dette begravde Avraham sin kone Sara i hulen på Makpelajordet ved Mamre, det er Hevrån, i K'naans land.²⁰ Jorden og hulen som er på den, ble overdratt til Avraham av Chets sønner, som en eiendom han skulle ha til gravsted.

[Til toppen](#)

Kapittel 24

¹ Avraham var gammel og hadde fått mange levedager, og YHVH hadde velsignet Avraham i alle ting.² Da sa Avraham til den eldste av tjenerne i huset, han som rådde over alt han eide: «Legg hånden under hoften min,³ så vil jeg la deg sverge ved YHVH, Himmelens og jordens Elåhim, at du ikke skal ta en kone til min sønn blant K'naaneernes døtre, som jeg bor iblant.⁴ Men du skal dra til mitt land og til min slekt og hente en kone til min sønn Jitzchak.»⁵ Tjeneren sa til ham: «Kanskje kvinnen ikke er villig til å følge med meg tilbake til dette landet. Skal jeg da ta din sønn med tilbake til det landet du kom fra?»⁶ Men Avraham sa til ham: «Vokt deg, så du ikke tar min sønn tilbake dit.⁷ YHVH, Himmelens Elåhim, som tok meg fra min fars hus og fra mitt fedreland, og som talte til meg, sverget for meg og sa: Til dine etterkommere vil Jeg gi dette landet. Han skal sende sin engel foran deg. Derfra skal du hente en kone til min sønn.⁸ Hvis ikke kvinnen er villig til å følge med deg, skal du være løst fra denne eden. Ta bare ikke min sønn tilbake dit!»⁹ Så la tjeneren hånden sin under hoften til Avraham, sin herre, og sverget på dette for ham.

³¹⁰ Så tok tjeneren med seg ti av -kamelene til sin herre og dro av sted, for alt det gode hos hans herre var under hans myndighet. Han brøt opp og dro til Padena-Aram, til Nachårs by.¹¹ Da kvelden kom, lot han kamelene legge seg ned ved en vannkilde utenfor byen. Det var på den tiden av kvelden da kvinnene kom ut for å hente vann.¹² Så sa han: «Å, Herre, Du min herre Avrahams Elåhim, la meg lykkes denne dagen, og vis barmhjertighet mot min herre Avraham!¹³ Se, her står jeg ved vannkilden, og døtrene til mennene i byen kommer for å hente vann.¹⁴ Jeg ber Deg, la det bli slik at når jeg sier til en ung kvinne: Rekk meg krukken din så jeg kan få drikke, og hun sier: Drikk, og jeg vil også gi kamelene dine å drikke, la henne da være den Du har utvalgt for Din tjener Jitzchak. På denne måten skal jeg vite at Du har vist min herre barmhjertighet.»

¹⁵ Det skjedde før han hadde snakket ferdig, se, da kom Rivka, som var datter av B'to'el. B'to'el var sønn av Milka, Avrahams bror Nachår's kone. Hun hadde krukken på skulderen.

¹⁶ Den unge kvinnen var meget vakker å se på, og hun var jomfru; ingen mann hadde hatt samliv med henne. Hun gikk ned til kilden, fylte krukken sin og kom opp igjen. ¹⁷ Tjeneren sprang henne i møte og sa: «Jeg ber deg, gi meg litt vann å drikke fra krukken din!» ¹⁸ Da sa hun: «Drikk, min herre!» Straks tok hun krukken sin ned i hånden og ga ham å drikke. ¹⁹ Da hun var ferdig med å gi ham å drikke, sa hun: «Jeg vil også hente vann til kamelene dine, helt til de har fått nok til å slukke tørsten.» ²⁰ Så skyndte hun seg å tømme krukken sin i trauet, sprang tilbake til brønnen for å hente mer vann, og hun hentet vann til alle kamelene hans. ²¹ Mannen så undrende på henne, men han sa ikke noe, for å få vite om YHVV hadde latt reisen hans lykkes eller ikke.

²² Det skjedde da kamelene var ferdige med å drikke, at mannen tok en ring av gull som veide en halv sekel, og to gull-armbånd som veide ti sekel, til armene hennes, ²³ og sa: «Hvem er du datter til? Si meg, er det rom nok i din fars hus til at vi kan overnatte der?»

²⁴ Da sa hun til ham: «Jeg er datter av B'to'el, som er Milkas sønn, han som hun fødte Nachår.» ²⁵ Hun sa også til ham: «Vi har nok av både halm og fôr, og rom til å overnatte.»

²⁶ Da bøyde mannen seg og tilba YHVV. ²⁷ Han sa: «Lovet være YHVV, min herre Avrahams Elåhim, som ikke har holdt sin barmhjertighet og sannhet borte fra min herre. Jeg, da jeg var ute på reise, ledet YHVV meg hjem til min herres brødre.» ²⁸ Så sprang den unge kvinnen av sted og fortalte alt dette til husfolket hos sin mor.

²⁹ Rivka hadde en bror som het Lavan, og Lavan sprang ut til mannen ved kilden. ³⁰ Det skjedde da han fikk se ringen og armbåndene på armene til sin søster, og da han fikk høre sin søster Rivka si: «Dette talte mannen til meg», at han gikk ut til mannen. Og se, der sto han med kamelene ved kilden. ³¹ Han sa: «Kom inn, du som er velsignet av YHVV. Hvorfor står du her ute? Jeg har gjort i stand huset og ordnet plass for kamelene.» ³² Så kom mannen bort til huset. Han lesset av kamelene, og sørget for halm og fôr til kamelene og vann til å vaske føttene hans og føttene til mennene som var med ham.

³³ Det ble satt fram mat for ham så han kunne spise, men han sa: «Jeg vil ikke spise før jeg har fortalt ærendet mitt.» Han sa: «Bare fortell hva det er.» ³⁴ Da sa han: «Jeg er Avrahams tjener. ³⁵ YHVV har velsignet min herre rikelig, og han er blitt en stor mann. Han har gitt ham småfe og storfe, sølv og gull, tjenere og tjenestepiker og kameler og esler. ³⁶ Sara, min herres kone, fødte min herre en sønn da hun var gammel. Og til ham har han gitt alt han har. ³⁷ Min herre fikk meg til å sverge og si: «Du skal ikke ta en kone til min sønn fra K'naaneernes døtre; jeg bor jo i deres land. ³⁸ Men du skal dra til min fars hus og til min slekt og finne en kone til min sønn.» ³⁹ Jeg sa til min herre: «Kanskje kvinnen ikke vil følge med meg.» ⁴⁰ Men da sa han til meg: «Jeg vandrer for YHVVs ansikt, og Han skal sende sin engel med deg og la deg lykkes på ferden. Du skal finne en kone til min sønn fra min egen slekt og fra min fars hus. ⁴¹ Du skal være løst fra denne eden når du kommer fram til min slekt. Selv om de ikke vil gi henne til deg, er du løst fra min ed.»

⁴² I dag kom jeg til kilden og sa: «YHVH, min herre Avrahams Elåhim, må Du la meg lykkes på ferden jeg har lagt ut på. ⁴³ Se, nå står jeg ved vannkilden. La det bli slik at når jomfruen kommer for å hente vann, og jeg sier til henne: Jeg ber deg, gi meg litt vann å drikke fra krukken din, ⁴⁴ og hun sier: Bare drikk, og jeg skal også hente vann til kamelene dine, la henne da være den kvinnen som YHVH har utvalgt for min herres sønn.» ⁴⁵ Før jeg var ferdig med å tale i mitt hjerte, se, da kom Rivka med krukken sin på skulderen. Hun gikk ned til kilden og hentet vann. Da sa jeg til henne: «Jeg ber deg, gi meg litt vann å drikke!» ⁴⁶ Hun løftet straks krukken ned fra skulderen og sa: «Drikk, og jeg skal også gi kamelene dine å drikke.» Så drakk jeg, og hun ga også kamelene å drikke.

⁴⁷ Så spurte jeg henne og sa: «Hvem er du datter til?» Hun svarte: «Jeg er datter av B'to'el, som er Nachårs sønn, han som Milka fødte ham.» Så satte jeg ringen i nesen hennes og armbåndene på armene hennes. ⁴⁸ Deretter bøyde jeg meg og tilba YHVH. Jeg lovet YHVH, min herre Avrahams Elåhim, Han som hadde ledet meg på sannhetens vei for å finne en datter av min herres bror til hans sønn.

⁴⁹ Hvis du nå vil vise barmhjertighet og trofasthet mot min herre, så si det til meg. Men hvis ikke, så si det, så jeg enten kan gå til høyre eller venstre.»

⁵⁰ Da svarte Lavan og B'to'el og sa: «Dette kommer fra YHVH. Vi kan ikke si noe til deg, verken ondt eller godt. ⁵¹ Se, her står Rivka foran deg. Ta henne og gå, og la henne bli kone for din herres sønn, slik YHVH har sagt.» ⁵² Det skjedde da Avrahams tjener hørte hva de sa, at han bøyde seg til jorden og tilba YHVH. ⁵³ Så tok tjeneren fram smykker av sølv, smykker av gull og klær, og han ga dem til Rivka. Han ga også kostbare gaver til hennes bror og hennes mor. ⁵⁴ Han og mennene som var med ham, spiste og drakk og ble der over natten.

Da de sto opp neste morgen, sa han: «Send meg av sted til min herre!» ⁵⁵ Men hennes bror og hennes mor sa: «La den unge kvinnen bli hos oss noen få dager, i hvert fall ti. Etter det kan hun reise.» ⁵⁶ Men han sa til dem: «Heft meg ikke nå når YHVH har latt meg lykkes på ferden. Send meg av sted, så jeg kan dra til min herre.» ⁵⁷ Da sa de: «Vi skal rope på den unge kvinnen og spørre henne selv.» ⁵⁸ Så ropte de på Rivka og sa til henne: «Vil du dra med denne mannen?» Og hun sa: «Jeg vil dra.»

⁵⁹ Så sendte de sin søster Rivka av sted, sammen med hennes fostermor og Avrahams tjener og hans menn. ⁶⁰ De velsignet Rivka og sa til henne: «Vår søster, må du bli mor til tusen ganger ti tusen! Og må din slekt innta portene til dem som hater dem.» ⁶¹ Så brøt Rivka opp sammen med tjenestepikene sine, og de red på kamelene og fulgte med mannen. Så tok tjeneren med seg Rivka og dro av sted.

⁶² Jitzchak hadde kommet fra veien som gikk til Lakai-Ro'i-kilden, for han bodde sør i landet.

⁶³ Om kvelden dro Jitzchak ut på marken for å få en stille stund. Han løftet blikket, og se, det kom noen kameler. ⁶⁴ Da løftet Rivka blikket, og da hun fikk se Jitzchak, steg hun ned fra kamelen. ⁶⁵ For hun hadde sagt til tjeneren: «Hvem er den mannen som kommer oss i møte borte på marken?» Tjeneren sa: «Det er min herre.» Da tok hun et slør og dekket seg med det.

⁶⁶ Tjeneren fortalte Jitzchak alt han hadde gjort. ⁶⁷ Så førte Jitzchak henne til sin mor Saras telt. Han tok Rivka til sin kone, og han elsket henne. Så ble Jitzchak trøstet etter sin mors død.

[Til toppen](#)

Kapittel 25

⁶ Avraham tok seg nå en annen kone, og hennes navn var K'torah. ² Hun fødte ham Zimran, Jåkshan, Medan, Midjan, Jisjbak og Shoach. ³ Jåkshan ble far til Sheva og Dedan. Dedans sønner var Ashorene, letusjerne og leommerne. ⁴ Midjans sønner var Efa, Efer, Chanâch, Avida og Elda'a. Alle disse var K'torahs barn.

⁵ Avraham ga alt han eide til Jitzchak. ⁶ Men Avraham ga gaver til sønnene av de medhustruene som Avraham hadde. Mens han ennå levde, sendte han dem østover, bort fra sin sønn Jitzchak, til landet i øst.

⁷ Dette er summen av Avrahams leveår: hundre og syttifem år. ⁸ Så utåndet Avraham og døde i god alderdom, gammel og mett av dager. Han ble forenet med sitt folk. ⁹ Hans sønner Jitzchak og Ismael begravde ham i Makpelahulen, som er ved Mamre, på jordet til Efrân, sønn av hetitten Tzâchar. ¹⁰ Det var den jordeiendommen Avraham hadde kjøpt fra Chets sønner. Der ble Avraham begravd, sammen med sin kone Sara.

¹¹ Det skjedde etter Avrahams død at Elåhim velsignet hans sønn Jitzchak. Jitzchak bodde ved Lakai-Ro'i-kilden.

⁷¹² Dette er slektsboken til Ismael, Avrahams sønn, som egypterkvinnen Hagar, Saras slavekvinne, fødte Avraham. ¹³ Dette var navnene på Ismaels sønner, etter sine navn, i sin slekt: Ismaels førstefødte var N'vajât, så fulgte Kedar, Adbe'el, Mivsam, ¹⁴ Misjma, Duma, Massa, ¹⁵ Hadad, Tema, Jetur, Nafisj og Kedma. **Maftir** ¹⁶ Dette var Ismaels sønner, og dette var navnene deres, etter bosetningene og leirene deres, tolv høvdinge for sine stammer.

¹⁷ Dette var Ismaels leveår: hundre og trettisyv år. Så utåndet han og døde, og han ble forenet med sitt folk. ¹⁸ De bodde fra Chavilah helt til Shor, som er ved grensen til Mitsrajim, der veien går mot Ashor. Han døde i nærvær av alle sine brødre.

[Til toppen](#)

Haftara

Første kongebok kapittel 1

¹ Kong David var gammel og hadde fått mange levedager. De la tepper rundt ham, men han ble ikke varm. ² Derfor sa tjenerne hans til ham: «Let etter en ung kvinne, en jomfru, for vår herre kongen! La henne være hos kongen, og la henne stelle for ham! La henne ligge i din favn, så min herre kongen kan holde seg varm.» ³ Så lette de etter en vakker, ung kvinne

rundt i hele Israels land, og de fant Shonemitten Avishag og førte henne til kongen. ⁴ Den unge kvinnen var meget vakker. Hun stelte for kongen og tjente ham. Men kongen hadde ikke samliv med henne.

⁵ Men Adånja, Haggits sønn, opphøyde seg selv og sa: «Jeg vil være konge.» Han laget seg vogner og fikk seg hestfolk og femti menn til å springe foran seg. ⁶ Men hans far hadde aldri tuktet ham og sagt: «Hvorfor har du gjort dette?» Han var også meget pen å se på. Han ble født rett etter Avshalom. ⁷ Så rådførte han seg med Jå'av, Tz'rojahs sønn, og med presten Evjatar, og de fulgte Adånja og hjalp ham. ⁸ Men presten Tzadåk og Benaja, J'håjadas sønn, profeten Natan, Shimi, Re'i og krigerne til David gikk ikke sammen med Adånja.

⁹ Adånja ofret sauer og okser og gjøfe ved steinen i Zåchelet, ved En-Rågel. Han innbød også alle sine brødre, kongens sønner, og alle mennene i J'hodah, kongens tjenere. ¹⁰ Men han innbød ikke profeten Natan, Benaja, krigerne eller sin bror Shlåmå.

¹¹ Så talte Natan til Bat-Sheva, Shlåmå's mor, og sa: «Har du ikke hørt at Adånja, Haggits sønn, er blitt konge, og at vår herre David ikke vet om det? ¹² Jeg ber deg, kom nå hit og la meg gi deg et råd, så du kan berge både ditt eget liv og livet til din sønn Shlåmå. ¹³ Gå straks inn til kong David og si til ham: Sverget ikke du, min herre konge, til din tjenerinne og sa: Sannelig, din sønn Shlåmå skal være konge etter meg, og han skal sitte på min trone? Hvorfor er det da Adånja som er konge? ¹⁴ Mens du fremdeles snakker der inne med kongen, skal jeg også komme inn etter deg og stadfeste dine ord.»

¹⁵ Så gikk Bat-Sheva inn i kongens kammer. Kongen var meget gammel, og Shonemitten Avishag tjente kongen. ¹⁶ Bat-Sheva bøyde seg ned og hyllet kongen. Så sa kongen: «Hva er det du ønsker?» ¹⁷ Da sa hun til ham: «Min herre, du sverget ved YHVH din Elåhim for din tjenerinne og sa: Sannelig, din sønn Shlåmå skal være konge etter meg, og han skal sitte på min trone. ¹⁸ Se nå! Adånja er blitt konge. Og du, min herre konge, vet ikke om det. ¹⁹ Han har ofret okser og gjøfe og sauer i overflod, og har innbudt alle kongens sønner, presten Evjatar og Jå'av, øverstkommanderende for hæren. Men din tjener Shlåmå har han ikke innbudt. ²⁰ Og du, min herre konge, hele Israel har vendt sine øyne mot deg, for at du skal fortelle dem hvem som skal sitte på min herre kongens trone etter ham. ²¹ Hvis ikke kan det skje, når min herre kongen hviler hos sine fedre, at jeg og min sønn Shlåmå vil bli regnet som forbrytere.»

²² Og se, mens hun ennå snakket med kongen, kom også profeten Natan. ²³ Så sendte de bud til kongen og sa: «Her er profeten Natan.» Da han kom inn til kongen, bøyde han seg ned for kongen med ansiktet mot jorden. ²⁴ Natan sa: «Min herre konge, har du sagt: Adånja skal være konge etter meg, og han skal sitte på min trone? ²⁵ For i dag har han dratt ned og ofret okser og gjøfe og sauer i overflod. Han har innbudt alle kongens sønner, de øverstkommanderende for hæren og presten Evjatar. Og se! De spiser og drikker rett overfor ham. Og de sier: Må kong Adånja leve! ²⁶ Men han har ikke innbudt meg – jeg som er din tjener – og heller ikke presten Tzadåk, og heller ikke Benaja, J'håjadas sønn, og heller

ikke din tjener Shlâma. ²⁷ Er dette gjort av min herre kongen, uten at du har latt din tjener vite hvem som skulle sitte på min herre kongens trone etter ham?»

²⁸ Da svarte kong David og sa: «Kall Bat-Sheva hit til meg!» Så kom hun inn foran kongen, og hun ble stående framfor kongen. ²⁹ Kongen sverget og sa: «Så sant YHVH lever, Han som har forløst min sjel fra enhver trengsel, ³⁰ på samme måten som jeg sverget for deg ved YHVH, Israels Elâhim og sa: Sannelig, din sønn Shlâma skal være konge etter meg, og han skal sitte på min trone i mitt sted, slik skal jeg sannelig gjøre på denne dag.» ³¹ Da bøyde Bat-Sheva seg med ansiktet mot jorden, og hun hyllet kongen og sa: «Må min herre kong David leve evig!»

[Til toppen](#)

Brit chadashah

Matteus Matittjaho kapittel 1

¹ Boken med Jeshoa HaMashijachs slektstavle, Davids Sønn, Avrahams Sønn: ² Avraham ble far til Jitzchak, Jitzchak ble far til Ja'akâv, og Ja'akâv ble far til Jehoda og hans brødre. ³ Med Tamar ble Jehoda far til Peretz og Zerach. Peretz ble far til Chetzrân, og Chetzrân ble far til Ram. ⁴ Ram ble far til Amminadav, Amminadav ble far til Nachshân, og Nachshân ble far til Salmân. ⁵ Med Rachav ble Salmân far til Bâ'az. Med Rut ble Bâ'az far til Åved, Åved ble far til Jishai, ⁶ og Jishai ble far til David, kongen. Med Oriyahs kone ble kong David far til Shlâma.

⁷ Shlâma ble far til Rechav'am, Rechav'am ble far til Avijah, og Avijah ble far til Asa. ⁸ Asa ble far til J'hâshafat, J'hâshafat ble far til Y'hâram, og Y'hâram ble far til Ozijaho. ⁹ Ozijaho ble far til Jâtam, Jâtam ble far til Achaz, og Achaz ble far til Chizkijaho. ¹⁰ Chizkijaho ble far til Manasse, Manasse ble far til Ammân, og Ammân ble far til Jâshijaho. ¹¹ På den tiden da de ble bortført til Bavel, ble Jâshijaho far til J'khanjah og hans brødre.

¹² Etter at de var blitt bortført til Bavel, ble J'khanjah far til Sh'altiel, og Sh'altiel ble far til Z'robavel. ¹³ Z'robavel ble far til Av'ichod, Av'ichod ble far til Av'ner, Av'ner ble far til Eljakim, og Eljakim ble far til Azor. ¹⁴ Azor ble far til Tzadâk, Tzadâk ble far til Ammân, og Ammân ble far til El'ichod. ¹⁵ El'ichod ble far til El'azar, El'azar ble far til Mattan, og Mattan ble far til Ja'akâv. ¹⁶ Ja'akâv ble far til Jâsef, Miriams mann. Av henne ble Jeshoa født, Han som kalles HaMashijach.

¹⁷ Altså er alle slektsledd fra Avraham til David fjorten slektsledd, fra David inntil bortførelsen til Bavel fjorten slektsledd og fra bortførelsen til Bavel inntil Mashijach, fjorten slektsledd.

[Til toppen](#)

Matteus Matittjaho kapittel 8

¹⁹ En skriftlærd som kom, sa til Ham: «Mester, jeg vil følge Deg overalt hvor Du går.» ²⁰ Men Jeshoa sa til ham: «Revene har huler, og himmelens fugler har reder, men Menneskesønnen har ikke noe sted der Han kan hvile hodet sitt.»

²¹ En annen av disiplene Hans sa da til Ham: «Herre, la meg først gå bort og begrave min far. ^{1 Kong 19,20}» ²² Men Jeshoa sa til ham: «Følg Meg, og la de døde begrave sine døde.»

[Til toppen](#)

Matteus Matittjaho kapittel 27

³ Da J'hodah, han som hadde forrådt Ham, så at Jeshoa var blitt dømt, angret han og gikk tilbake til øversteprestene og de eldste med de tretti sølvpengene. ⁴ Og han sa: «Jeg har syndet ved å forråde uskyldig blod.» Og de sa: «Hva angår det oss? Det er din sak.» ⁵ Da kastet han sølvpengene inn i templet og gikk så bort og hengte seg.

⁶ Men øversteprestene tok sølvpengene og sa: «Det er ikke tillatt å legge dem i tempelkisten, for dette er blodpenger.» ⁷ Og de rådslo sammen og kjøpte så pottemakerens åker for pengene, for å kunne begrave fremmede der. ⁸ Derfor er den åkeren blitt kalt Blodåkeren (Chakel Damah) til denne dag ^{Ap.gj 1:19}. ⁹ Da ble det oppfylt som var talt ved profeten Jirmjaho, som sier: «Og de tok de tretti sølvpengene, verdien av Ham som var verdsatt, Ham som Israels barn hadde verdsatt, ¹⁰ og de ga dem for pottemakerens åker, slik YHVH påla meg. ^{Sak. 11:12-13}»

[Til toppen](#)

Lukas kapittel 9

⁵⁷ Mens de dro videre på veien, skjedde det at det var en som sa til Ham: «Herre, jeg vil følge Deg hvor Du enn går.» ⁵⁸ Jeshoa sa til ham: «Revene har huler, og fuglene under himmelen har reder, men Menneskesønnen har ikke noe sted der Han kan hvile hodet sitt.» ⁵⁹ Så sa Han til en annen: «Følg Meg!» Men han sa: «Herre, la meg først gå og begrave min far!» ⁶⁰ Jeshoa sa til ham: «La de døde begrave sine egne døde, men gå du av sted og forkynn Elåhims rike!» ⁶¹ Også en annen sa: «Herre, jeg vil følge Deg, men la meg først gå og ta farvel med dem som er i huset mitt.» ⁶² Men Jeshoa sa til ham: «Ingen som legger sin hånd på plogen og ser seg tilbake, er skikket for Elåhims rike!»

[Til toppen](#)

Første korinterne kapittel 15

⁵⁰ Men dette sier jeg, søsken, at kjøtt og blod kan ikke arve Elåhims rike. Det forgjengelige arver heller ikke det uforgjengelige. ⁵¹ Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn ^{Dan. 12:2}, men vi skal alle bli forvandlet, ⁵² i ett nu, på et øyeblikk, ved den siste basun ^{Jes 27:13; Mt. 24:31; 1Tes. 16-17; Åp. 8:6; 10:7 11:15}. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå

uforgjengelige ^{Esekiel 37:1-14}, og vi skal bli forvandlet. ⁵³ For dette forgjengelige må bli ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige må bli ikledd udødelighet. ⁵⁴ Når så dette forgjengelige er blitt ikledd uforgjengelighet og dette dødelige er blitt ikledd udødelighet, da skal det gå i oppfyllelse, det ord som er skrevet: ⁵⁵ Døden er oppslukt til seier ^{Jes 25:8}. Død, hvor er din brodd? Dødsrike, hvor er din seier? ^{Håshea 13:14} ⁵⁶ Dødens brodd er synden, og syndens kraft er Tåråhen. ⁵⁷ Men Elåhim være takk, som gir oss seier ved vår Herre Jeshoa HaMahijach.

[Til toppen](#)